

Изх. № 251/23.03.2012 г.

ДО

Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА,

СЕКРЕТАР НА НСТС

Относно: Внесени от министъра на труда и социалната политика – г-н Тотю Младенов проекти на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс и Закон за изменение и допълнение на Търговския закон, с доклади към тях

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КРЪСТЕВА,

Във връзка с писмо изх. № 04.10-76 от 14 март 2012 г. Ви представям позицията на Асоциация на индустриалния капитал в България по гореупоменатите законопроекти и докладите към тях.

I. По проекта на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс.

Не подкрепяме този проект, като намираме същия за необоснован и едностранен. И в действащата нормативна уредба съществува възможността заявителят да поиска издаване на заповед за изпълнение – чл. 410 от ГПК. Предлаганата норма създава нова, допълнителна възможност на правноносителя да се снабди със заповед за незабавно

изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ и в последващо изпълнително производство принудително да събере вземането от работодателя.

Такава правна норма, която създава само права за една от страните и респ. само задължения за другата, без при това да генерира позитивен комплексен ефект е едностранна. По тази причина тя ще създаде допълнителни затруднения за работодателите, без при това да гарантира целеното плащане. При наличие на възможност работодателят би заплатил дължимото и би спестил допълнителните съдебни и деловодни разноски (заплащането на които не ползва нито него, нито работника/служителя), а при липса на възможност за плащане ще се утежни допълнително събирането на вземането. В този смисъл и в настоящия период на криза, не можем да подкрепим мярка, която няма да осигури правата на работниците, но ще допринесе за затруднено функциониране на предприятия с временни ликвидни проблеми.

Допълнителен аргумент за изложената позиция е и факта, че страната ни не прилага Директивата за забавените плащания (Директива 2000/35/ЕО), като държавата не заплаща обезщетение, нито начислява лихви за забава към бизнеса и гражданите, в това число за забава на плащания по изпълнени обществени поръчки и при възстановяване на ДДС. Националното ни законодателство третира различно публичните и частни длъжници, като ги поставя в неравностойно положение - срещу държавните органи у нас не се допуска принудително изпълнение, докато визираното предложение е нова допълнителна спънка за българския бизнес.

II. По проекта на Закон за изменение и допълнение на Търговския закон.

Предлаганото допълнение в легалното определение на „неплатежоспособен търговец” в чл. 608, ал. 1, разгледано във връзка с предложението за създаване на нова алинея 2 в чл. 625 по същество означава, че всеки отделен работник/служител, комуто е забавено изплащането на възнаграждение, може да поиска откриване на производство по несъстоятелност за своя работодател. Това може да създаде проблеми както за работодателя, така и за неговите кредитори и не на последно място за другите работници в същото предприятие, които обаче не са предприели подобно действие. По този начин се допуска възможността за неравнопоставено третиране на отделните кредитори, а също и на работниците помежду им. Това предложение ще създаде повече нови проблеми, отколкото да разреши съществуващи.

Предлаганото допълнение в чл. 629а, въвежда ново изключение от възможността съдът по несъстоятелността да постанови спиране на изпълнителните дела срещу имуществото на длъжника. В този смисъл предлаганото допълнение се явява противно на целта на предварителните и обезпечителни мерки - запазване имуществото на длъжника и по този начин е в колизия с действащите норми, които допускат подобно изключение само за изпълнителните дела, образувани по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Безспорна е социалната обусловеност на предлаганото изменение в чл. 722. Толкова по-спорна обаче е обществената необходимост от поставяне на частния (на работника – кредитор) интерес над публичния, каквото на практика е предложението за промяна в поредността на разпределение на осребреното имущество.

Това предложение представлява negliжиране на утвърдени институти като ипотеката и поради това ще доведе до блокиране на кредитирането, което ще е проблем не само за правеното на бизнес, но и за икономиката като цяло. От друга страна не трябва да пропускаме реалната възможност за притискане на работодатели, които имат временни затруднения с изплащането на заплати. Тази своеобразна възможност за рекет е инерционна спирала, която е в състояние да промени към по-лошо утвърдени принципи и правила за удовлетворяване на кредитори и за изкриви процеса на събиране на вземания.

Изложените съображения и изложените резерви ни мотивират да не подкрепим предлаганите проекти на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс и Закон за изменение и допълнение на Търговския закон.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ,

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ
СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯ НА
ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В
БЪЛГАРИЯ**